

[Hasle.]

som min Stilling her i Tinget giver, til at udtale sig om disse Spørgsmaal, men som ikke desto mindre er fuldt enige med mig i, hvad jeg siger her. Som Medlem af dette høje Ting har jeg i hvert Fald følt det som min Pligt at bringe denne Sag frem og henstille til Justitsministeren at drage ind under den Undersøgelse, som allerede er i Gang, Undersøgelsen af Dommer Eides og Politivadokat Johnsens embedsmæssige Forhold under Anholdelsen og Arrestationen af Revisor Nørgaard.

Chr. Ernst Christensen: Sønderjyske Forhold er allerede berørt her i Aften, ogsaa de økonomiske Forhold; de er stadig vanskelige, og jeg vil anmode Regeringen om fortsat at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Den Bedring, som sporedes for et Aars Tid siden, er standset. En lille Høst i store Egne af Landet har ogsaa bidraget dertil. Gælden og Rentetrykket føles tungt, og Formuerne er svundet bort under Krisens langvarige Hærgen. Vi venter, at Regeringen vil drage Omsorg for, at Tvangsauktionerne reduceres til det mindst mulige, at der fortsat bliver Mulighed for Gældsordninger paa rimeligt Grundlag, saa at dygtige Folk kan blive paa deres Ejendomme, indtil Forholdene har bedret sig, eller med andre Ord, til Rentabiliteten, der jo er det eneste, der kan nytte i det lange Løb, er til Stede. Vi anerkender den betydelige Hjælp, som vi har faaet til Forrentning af 2den og 3die Prioriteterne. Det har været en virkelig Hjælp især paa de Egne, hvor Ejendomsskylden er lav; Egne med høj Ejendomsskyld har kun i mindre Grad faaet Del i dette Gode. Men vi anerkender Hjælpen fra Regering og Rigsdag og haaber, at den kan fortsættes.

Vi er ogsaa tilfredse med, at Regeringen viser voksende Forstaaelse for at værne Grænsen. Vi opfordrer Regeringen til ikke at lade denne Opgave af Syne, saa at der skabes et hurtigt virkende Værn til Sikring ved Ovraskelser af enhver Art. Denne selvfølgelig Pligt er ikke større, end at den økonomiske kan bæres af vort Folk. Vi bor i et Grænseland, og vi er ogsaa blevet mindet om det her i Aften. Der er ingen Fare for, at vi kommer til at glemme det. Vi har som Folk vist vort Maadehold i 1920; vi gav Afkald paa gammel dansk Folkegrund og Statsgrund, vi ønskede kun dem, der vilde høre os til. Vi har vist dette Maadehold, fordi vor Tale om Selvbestemmelsesretten var fast forankret i dansk Folkesind. Vi har givet det tyske

Mindretal dets grundlovsmæssige Ret som Borgere i Staten, og intet Mindretal i Europa eller nogetsteds har de Friheder, som det tyske Mindretal har. Vi har ikke kunnet vente, at dette skulde blive anerkendt fra tysk Side; dertil kender vi den tyske Folkekarakter for nøje. Men den danske Befolkning har den Ret og den Pligt til enhver Tid at vise, at det er os, der har hjemme i Landet, at vi bor paa gammel dansk Grund. Og danske Myndigheder maa fast og bestemt tilbagevise enhver Udæskning fra tysk Side.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har sagt i Aften, at der har været forskellige Medlemmer fra det tyske Mindretal hos Ministrene for at klage over Forholdene dernede, og Ministrene har svaret dem, at disse Forhold skulde blive undersøgt. Jeg tror, vi kan være ganske rolige for disse Undersøgelser. Der er før klaget, og Klagerne har vist sig grundløse. Det ærede Medlem klager over den Jordpolitik, som er ført. Ja vel, vi har paa Grundlag af 10 Millioners-Loven, hvis Formaal det ærede Medlem selv har anerkendt, købt Jord baade af danske og af tyske Grundejere, mest af danske, og vi har solgt Jord til dansksindede og tysksindede, og vi er nu alligevel de 87 pCt. af Befolkningen dernede, vi er de fleste, saa er det vel ogsaa rimeligt, at vi sælger mest til dansksindede.

Vi har ikke sjælden — der er Beviser for det, det ærede Medlem ved det ogsaa — tilsikret Børn og Svigerbørn af tyske Grundejere baade Jord og Eksistens, og jeg vil for en Gangs Skyld bede det ærede Medlem give mig Adressen paa den Mand tilhørende det danske Mindretal Syd for Grænsen, der har faaet Statsjord eller en Rentegaard af tyske Myndigheder. Og jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Schmidt nævne mig et Tilfælde, hvor et nationalt Mindretal har kunnet opkøbe Jord paa Enkeltmands Haand ved Hjælp af Pengemidler, der strømmer i ubegrænset Væld over Grænsen, et Opkøb, der finder Sted med helt bestemte nationalpolitiske og skolepolitiske Formaal for Øje, saaledes som Kreditanstalten „Vogelgesang“ gør det, et Opkøb, som vel beløber sig til 80 Gaarde med 3 000—4 000 ha Jord beliggende i et bestemt afgrænset Omraade ved Grænsen, og som unddrager disse store Arealer fra Omsætningen, paa samme Tid som det tyske Mindretal kræver sin forholdsvis Part af den danske Udstykning. Det er Forholdet. Hvis dette Forhold fortsættes, saa maa man før eller senere fra den danske Offentligheds Side komme tilbage til det.